

19. møde.

Torsdag den 31. januar kl. 13.

Formanden:

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet tilrågsbetænkning over forslag til lov om ændring af udskrivningsloven og lov om særlig indkomstskat. Eksemplarer er omdelt.

Medlemmer af folketinget Aage Frandsen, Kurt Brauer, Morten Lange og Grete Westergaard har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen.

I skrivelse af 28. januar meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds,

forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet,

forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter og

forslag til lov om ændring af lov om Statsanstalten for Livsforsikring.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aage Frandsen (SF):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen.

Socialistisk folkeparti har tidligere i folkettingen inden for de sidste to år (19. april 1972 og 23. januar 1973) fremsat forslag til folketingsbeslutning om gennemgribende ændringer i arbejderbeskyttelseslovgivningen.

Da den daværende socialdemokratiske regering havde bebudet gennemgribende ændringer i arbejderbeskyttelseslovgivningen på grundlag af arbejdsmiljøgruppens arbejde, var det oprindeligt socialistisk folkepartis mening at afvente et udspil fra regeringen, inden socialistisk folkeparti eventuelt kom igen med et samlet udspil vedrørende arbejderbeskyttelseslovgivningen.

Efter regeringsskiftet er det ikke længere klart, hvad der vil ske på området, hvorefter socialistisk folkeparti har besluttet at fremsætte det foreliggende forslag, som er et samlet udspil vedrørende arbejderbeskyttelseslovgivningen.

Det foreliggende forslag svarer på de fleste punkter til det forslag, socialistisk folkeparti fremsatte den 23. januar 1973. Et punkt, spørgsmålet om sikkerhedsrepræsentanterne, er ikke medtaget i dette forslag, da folketinget den 27. marts 1973 vedtog en række bestemmelser om sikkerhedsrepræsentanternes stilling, der på de fleste områder tilgodeså de synspunkter, der gjorde sig gældende i forslaget fra 23. januar 1973.

Til gengæld er det foreliggende forslag udvidet med andre punkter.

For det første forslaget om indførelse af en forebyggende miljøafgift, et forslag, der er overtaget fra arbejdsmiljøgruppen af 1972, og som sammen med påbud og straffebestemmelse vil kunne medvirke til, at virksomhederne sørger for et bedre arbejdsmiljø.

For det andet forslaget om oprettelse af lokale institutter for arbejds-hygiejne, hvorved mange lokale fagforeningers ønsker opfyldes på dette område.

For det tredje forslaget om strengere uddannelseskra- v for at kunne betjene komplicerede maskiner.

Som det fremgår af rapport nr. 1 fra arbejdsmiljøgruppen, har arbejderbeskyttelsesområdet været prioriteret relativt lavt sammenholdt med andre områder, og rapporten nævner, at der i dag ofres ca. 4 milliarder kr. på helbredende foranstaltninger mod ca. 30 mill. kr. på det offentlige forebyggende arbejdsmiljøarbejde.

Det foreliggende forslag tager sigte på at opprioritere arbejdet for et bedre arbejdsmiljø, hvilket i sidste ende vil betyde, at der vil være mindre behov for helbredende foranstaltninger, der kun kan være en nødløsning, og som er langt mere udgiftkrævende. Det er som bekendt bedre og billigere at forebygge end at helbrede.

Men spørgsmålet om et bedre arbejdsmiljø skal ikke primært vurderes som et økonomisk spørgsmål, men først og fremmest som et spørgsmål om at tage hensyn til menneskene i produktionen fremfor at tage hensyn til produktionen.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.*

Reglerne om henlæggelser til investeringsfonds har været gældende siden skatteåret 1958-59. De erhvervsdrivende har efter denne lov adgang til at fradrage henlæggelserne ved indkomstopgørelsen. Henlæggelserne skal anvendes til senere forlods afskrivning på nyanskaffede driftsmidler. Afskrivningsgrundlaget for de nyanskaffede driftsmidler formindskes derved med et beløb svarende til den anvendte henlæggelse. Ordningen indebærer altså, at man kan foretage afskrivning, før man anskaffer driftsaktivet.

Ved fremsættelsen af det oprindelige lovforslag blev det anført i bemærkningerne til forslaget, at det var et alternativ til en ordning, hvorefter skattemæssige afskrivninger skulle foretages på genanskaffelsesprisen.

Henlæggelserne kunne oprindeligt højst udgøre 15 pct. af skatteyderens overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Denne grænse forhøjedes i midten af 60'erne til 20 pct.

Under indtryk af de stærkt stigende priser, man i de kommende år må regne med også for driftsmidler, der skal nyanskaffes eller genanskaffes af virksomhederne, har regeringen fundet det rimeligt, at maksimumsgrænsen for investeringsfondshenlæggelser forhøjes til 25 pct. Ændringen skal efter forslaget have virkning fra og med indkomståret 1974.

Den foreslåede forhøjelse af henlæggelsesgrænsen vil også tilskynde de virksomheder, der nu i kraft af udbyttebegrænsningen får flere midler til rådighed, til at henlægge dem til fremtidige udvidelser af produktionsapparatet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Jeg skal samtidig tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.*

Ved lov nr. 190 af 30. marts 1973 bemyndigedes økonomi- og budgetministeren til at optage statslån i udlandet til et samlet beløb af 1.500 mill. kr.

Ved lovens vedtagelse resterede der af

lånebemyndigelsen ifølge lov nr. 222 af 7. juni 1972 184 mill. kr., hvorefter den samlede lånebemyndigelse udgjorde 1.684 mill. kr. I den forløbne tid er der optaget nye lån på i alt 1.098 mill. kr., således at der nu resterer en lånebemyndigelse på 586 mill. kr.

Efter foreliggende skøn har der i 1973 været et underskud på betalingsbalancen på ca. 3 mia kr. Til trods herfor er valutareserven forbedret, således at den ved udgangen af 1973 udgjorde knap 8 mia kr. imod ca. 6 mia kr. ved udgangen af 1972. Denne forbedring er bl. a. tilvejebragt gennem en betænkelig høj grad af privat gældsætning til udlandet.

I 1974 vil de stigende oliepriser yderligere belaste betalingsbalancen, ligesom bl. a. finansieringen af renter og afdrag på lån i udlandet stiller store krav til valutabeholdningen.

Lånebemyndigelsen er i det foreliggende forslag forhøjet fra 1.500 mill. kr. til 2.000 mill. kr. Gennem denne forhøjelse sikres den nødvendige bevægelsesfrihed på det for tiden ganske svingende internationale låne-marked.

Også med den større låneramme vil lån-optagelserne blive foretaget under hensyntagen til den samfundsøkonomiske nødvendighed og de herskende markedsforhold.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter.*

Frømsættelsen af nærværende lovforslag skyldes i første række, at det i § 10 i lov nr. 215 af 27. maj 1970 om boligsparekontrakter er fastsat, at loven senest i folketingssamlingen 1973-74 skal optages til revision.

Det er regeringens bestemte opfattelse, at loven har virket tilfredsstillende. Der er til ministeriet sket indberetning om oprettelse af godt 30.000 boligsparekontrakter. En stikprøveundersøgelse foretaget i efteråret 1973 viser en gennemsnitlig opsparring pr. kontrakt på omkring 3.000 kr. om året, hvilket med et kontraktantal på 30.000 vil give en årlig opsparring på 90 mill. kr.

På tilsvarende måde har man søgt at danne sig et overblik over sparernes alder og